

TYÖLÄISET TYÖLÄISTEN RIISTÄJINÄ

VENÄJÄN taisteleva ja kärsivä työväestö on saanut Amerikasta kaikenlaisia "ystäviä" ei ainoastaan kapitalisteista ja heitä palvelevista politikoitsijoista — valtiomiehistä ja muista sellaisista — vaan myös työväenliikkeiden ja järjestöjen nimillä tunnetuista ryhmistä. Sanomattakin kaikki käsittävät, että kapitalistien "ystävyyttä" tarkoittaa sitä, että he haluaisivat päästä tavalla tai toisella kiinni Venäjän luonnonrikkauksiin, joiden perikkaamisessa ja tuotteiksi valmistamisessa voitaisiin riistää Venäjän työläisiä. Työväenliikkeiden eli järjestöjen ystävyyttä kuitenkin voitaisiin pitää toisenlaisena, toisenlaisista tarkoituksista johtavana. Mutta niin ei ole asiat. Jotkut työväenjärjestöt tekeytyvät Venäjän ystäviksi aivan samoista syistä kuin kapitalistit, se on, voidaksensa saada tilaisuuden riistää Venäjän työläisiä.

Joku aika, ehkä vuosi, taaksepäin Amalgamated Clothing Workers järjestön toimesta perustettiin Venäjälle vaateus-syndikaatti. Syndikaatti on viime lokakuun loppuun päätyneen vuoden aikana tuottanut liikevoittoa enemmän kuin kymmenen prosenttia sijoitetulle pääomalle. Näin kerrotaan. Asian lähempää selitystä varten lainatkaamme eräässä Venäjän "ystävään" lehdessä julkaistu uutinen:

"New York. — Venäjän vaatetus syndikaatin voitot vuodelta, joka päättyi viime lokakuun 31 päivään, tuottivat yli kymmenen prosenttia syndikaattiin sijoitetuille pääomille. New Yorkissa oleva Russian-American Industrial Corporation on yksi tämän syndikaatin pääomasijoittajista.

"Syndikaatin presidentin, B. Bograchovin, lähettämässä raportissa osoitetaan yhteismyyntien 15 kuukauden aikana (heinäk. 1922—lokak. 1923) nousseen 28,797,342 kultaruplaan, eli noin \$14,350,000. Tämä on noin \$960,000 kuukaudessa. Vuoden 1923 yhdeksän ensimmäisen kuukauden ajalla, keskimääräiset kuukauden myynnit nousivat \$1,150,000, joka osoittaa huomattavaa lisääntymistä verrattuna edellisen vuoden myyntiin.

"Heinäkuun 1 päivän ja lokakuun 1 päivän välisen kolmen kuukauden ajalla tuottivat Moskovan, Pietarin, Nizhni Novgorodin, Kazanin ja Kharkovin tehtaas 400,492 vaatekappaletta. Syndikaatin raportin mukaan, tuotteiden laatu sen 35 eri tehtaassa on kohotettu keskimäärin samalle tasolle kuin amerikalaisissa vaatetusteollisuuksissa.

"Bograchovin raportissa sanotaan vaatetustyöläisten palkkataksan kohonneen kolminkertaisesti sen jälkeen, kun syndikaatti perustettiin v. 1922 kesäkuulla. Työläisten keskimääräinen kuukausipalkka nykyään on 50 kultaruplaa, (\$25) joka on verrattain tyydyttävä saavutus näin lyhyessä ajassa kun ottaa huomioon, että työläiset tämän lisäksi saavat

melkein vapaan vuokran, monenlaisia etuisuuksia osuustoiminnallisten kauppojen ja laitoksien kautta sekä muita huojuksia, jotka tuntuvasti vähentävät syndikaatin työläisten kustannuksia.

"Russian-American Industrial Corporation, joka on Amalgamated Clothing Workers järjestön perustama, ja joka on sijoittanut huomattavia summia tämän syndikaatin laitoksiin, jakoi hiljakkoin ensimmäisen puolivuosi voitto-osingon (3%) 5,500 osakkeenomistajilleen. Sidney Hillman, joka on Amalgamated Clothing Workers järjestön presidentti, on myöskin Russian-American Industrial yhtiön presidentti."

Osakkeiden omistajille on jaettu kolme prosenttia liikevoittoa jo ennen kuin varsinainen tilivuosi päättyi, kuten raportissa sanotaan. Kaikki kapitalistiset liikkeet tekevät samoin, jos vain voitot sen edellyttävät. Työläistenkin asema on vuoden aikana parantunut. Niin raportin laatijat vakunnuttavat. Koskapa o-lisimme sattuneet kuulemaan, että työnantajat ovat sellittäneet työläistensä aseman huonontuneen. Palikat ovat "kolminkertaistuneet" vuoden aikana ja siltikään ne vielä eivät ole muuta kuin kaksikymmentä viisi dollaria kuukaudessa. Kaikkia muita hyviä puolia työläisten asemaan nähden on olemassa, kuten raportissa selitetään. Muutoin olisi erittäin tervetullut asia, jos saisimme kuulla syndikaatin työläisten laatiman raportin. Mahdollisesti siinä puhuttaisiin toisella tavalla. Mutta sitä meillä ei ole saatavissa. Venäjältä olemme saaneet viimeisten vuosien aikana hyvin vähän, jos ollenkaan, työläisten omintakeisia raportteja. Sellaiset eivät ole tärkeitä Venäjän työläisiä riistäville syndikaateille, ulkomaalaisille paremmin kuin kotimaisillekaan. Jokatapauksessa kahdenkymmenen viiden dollarin kuukausipalkalla ostetaan hyvin vähän niitä tuotteita eli tavaroita, joita Amerikasta Venäjälle lähetetään.

Muutoin erittäin "kaunis tapa". Amerikalaisen työläisten nimessä aletaan riistämään venäläisiä työläisiä: jakamaan liikevoittoa, jotka ovat kiskottu työläisten selkänahasta. Kai tämän syndikaatin osakkeiden omistajat voivat työskennellä vähän halvemmalla kotimaisille "köyhille" kapitalisteille, kun saavat jonkun verran jokapäiväiselle elämälleen välttämättömien tarpeiden ostamisessa tarvittavia varoja Venäjän työläisiä riistämällä. Me olemme aina vakuuttaneet, että työnantajat ovat työnantajia, välittämättä siitä, minkälaisesta yhteiskunnallisesta asemasta he alkuaan ovat. Työnantajat ostavat työvoimaa riistämistarkoituksessa ja se edellyttää, että riistäminen tapahtuu mahdollisimman tehoisasti. Kyseessä olevan syndikaatin osakkeiden omistajat, vaikka ovatkin työläisiä, eivät ole poikkeusasemaan luettavia. Heidän toivomuksensa kaikkikaikessa perustuu siihen, että sijoitettu pääoma tuottaisi mahdollisimman suuret liikevoitot.